

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20495/2024
08.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Вук Остојић, Ивана Шумкарац – Митровић и Владимир Шумкарац, адвокати из ..., против тужених ББ из села ..., ..., чији је пуномоћник Горан Дошен, адвокат из ..., ГГ из ... и ДД из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца и ревизији тужене ББ из села ..., изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1130/20 од 01.07.2021. године у седници одржаној 08.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1130/20 од 01.07.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене ББ из села ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1130/20 од 01.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 49931/10 од 09.04.2019. године, ставом првим изреке одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд утврди да је ништав Уговор о купопродаји непокретности од 21.02.2008. године закључен између првотужене, као продавца и друготуженог и трећетужног као купаца, којим је првотужена као продавац, друготуженом и трећетуженом, као купцима продала стамбени објекат бб у ... у улици ..., ближе описан у овом ставу изреке, а који уговор је оверен пред Трећим општинским судом у Београду под Ов.бр. .../... дана 21.02.2008. године. Ставом другим изреке одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд утврди да је тужилац власник некретнине, стамбеног објекта бб у ... у улици ..., ближе описан у овом ставу изреке, који је оверен пред Општинским судом у Новом Саду под Ов.бр. .../... дана 27.03.2007. године. Ставом трећим изреке одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе првотужену, друготуженог и трећетуженог да су дужни да трпе да се изврши упис права власништва на некретнини, стамбеном објекту бб у ... у улици ... ближе описан у овом ставу изреке, са друготуженог и трећетуженог на име тужиоца у катастру непокретности. Ставом четвртим изреке одбијен је, као неоснован, предлог за одређивање привремене мере којом је тужилац тражио да суд забрани друготуженом и трећетуженом да отуђе и оптерете некретнину, стамбени објекат бб у ... у улици ... ближе описаном у овом ставу изреке. Ставом петим изреке обавезан је тужилац да

друготуженом и трећетуженом надокнади парничне трошкове у износу од 682.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1130/20 од 01.07.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац и тужена ББ су благовремено изјавили ревизије, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Оцењујући дозвољеност ревизије тужиоца применом члана 401. став 2. тачка 4. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.125/04), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11), а у вези члана 23. став 3. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 55/14) Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 23. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 55/14), која регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажано решени до 31.05.2014.године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења је поднета 21.10.2004. године, са означеном вредношћу предмета спора од 1.000.000,00 динара, док је правноснажна пресуда донета 01.07.2021. године, после ступања на снагу наведених новела Закона о парничном поступку.

Имајући у виду ово, као и да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на утврђење ништавости уговора, у коме је вредност предмета спора испод вредности за дозвољеност ревизије, односно испод 40.000 евра, у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије тужене ББ на основу члана 401. став 2. тачка 4. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 125/04) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 401. став 2. тачка 4. ЗПП, прописано је да је ревизија недозвољна ако лице које је изјавило ревизију нема правни интерес за подношење ревизије.

Правноснажном пресудом донетом у другом степену, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда којом су одбијени тужбени захтеви тужиоца. Имајући у виду наведено, како је побијеном пресудом одбијен тужбени захтев, сагласно цитираној законској одредби правоснажну пресуду

тужена ББ не може побијати овим ванредним правним леком због недостатка правног интереса.

С`обзиром да је ревизија изјављена против одлуке која се по одредбама Закона о парничном поступку не може побијати, то следи да ревизија тужене ББ није дозвољена, са којих разлога је на основу члана 404. ЗПП, Врховни суд одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић